

2. W tym samym trybie mogą być powołani zastępcy Naczelnego Architekta Warszawy.

§ 2. W uchwale nr 552 Rady Ministrów z dnia 1 sierpnia 1951 r. o powołaniu Naczelnego Architekta Warszawy (Monitor Polski Nr A-76, poz. 1049) wprowadza się następujące zmiany:

- a) w § 4 skreśla się wyrazy „Ministerstwo Budownictwa Miast i Osiedli jak również”;
- b) skreśla się § 5.
- c) w § 6 skreśla się wyrazy „Prezydium Rządu, Prezydium

Naczelnnej Rady Odbudowy m. st. Warszawy, Ministerowi Budownictwa Miast i Osiedli i”;

d) w § 7 skreśla się wyrazy „uzgodniony z Ministrem Budownictwa Miast i Osiedli oraz za zgodą Prezesa Rady Ministrów”;

e) w § 8 skreśla się wyrazy „za zgodą Prezesa Rady Ministrów i Ministra Budownictwa Miast i Osiedli”.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

713

UCHWAŁA Nr 423 PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 2 lipca 1956 r.

zmieniająca uchwałę nr 522 z dnia 1 lipca 1952 r. w sprawie zasad oraz trybu oddawania inwestycji do użytku (eksploatacji).

§ 1. W uchwale nr 522 Prezydium Rządu z dnia 1 lipca 1952 r. w sprawie zasad oraz trybu oddawania inwestycji do użytku (eksploatacji) (Monitor Polski z 1952 r. Nr A-64, poz. 989, z 1954 r. Nr A-73, poz. 893 oraz z 1955 r. Nr 29, poz. 279 i Nr 107, poz. 1420) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 4 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Komisje wewnętrzne inwestora bezpośredniego dokonują odbioru inwestycji drobnych, polegających wyłącznie na zakupach inwentarza gospodarczo-administracyjnego oraz aparatury naukowej i naukowo-dydaktycznej nie zastrzeżonej do odbioru przez inne komisje.”;

2) w § 8 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„§ 8. Skład komisji wewnętrznych inwestora bezpośredniego do odbioru inwestycji drobnych, polegających wyłącznie na zakupach inwentarza gospodarczo-administracyjnego oraz aparatury naukowej i naukowo-dydaktycznej, nie zastrzeżonej do odbioru przez inne komisje, ustala.”.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

714

ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 23 czerwca 1956 r.

w sprawie służby asystencyjnej organów Milicji Obywatelskiej przy wykonywaniu czynności egzekucyjnych.

W celu ujednoczenia zasad służby asystencyjnej organów Milicji Obywatelskiej przy wykonywaniu czynności egzekucyjnych — na podstawie art. 6 pkt 6 i 7 dekretu z dnia 21 grudnia 1955 r. o organizacji i zakresie działania Milicji Obywatelskiej (Dz. U. Nr 46, poz. 311) w związku z art. 522 § 1 kodeksu postępowania cywilnego, art. 8 i 50 przepisów o postępowaniu przymusowym w administracji (Dz. U. z 1928 r. Nr 36, poz. 342 z późniejszymi zmianami), art. 17 dekretu z dnia 28 stycznia 1947 r. o egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych (Dz. U. Nr 21, poz. 84 z późniejszymi zmianami) i art. 34 dekretu z dnia 21 grudnia 1945 r. o publicznej gospodarce lokalami (Dz. U. z 1950 r. Nr 36, poz. 343 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Organy egzekucyjne (komornicy, upoważnieni pracownicy prezydiów rad narodowych) uprawnione są do korzystania z asysty organów Milicji Obywatelskiej w przypadkach, gdy przy wykonywaniu czynności egzekucyjnych natrafiają na opór, który uniemożliwia lub utrudnia przeprowadzenie egzekucji, a nie może być usunięty bez użycia przymusu bezpośredniego.

2. Organy Milicji Obywatelskiej obowiązane są udzielić organowi egzekucyjnemu asysty, jeśli zostały wezwane do jej udzielenia w trybie przewidzianym w § 2.

§ 2. 1. Wniosek o udzielenie asysty powinien być skierowany do komendanta jednostki Milicji Obywatelskiej, właściwej ze względu na miejsce prowadzenia egzekucji. Organy egzekucyjne prezydiów rad narodowych zwracają się o udzielenie asysty za pośrednictwem przewodniczącego lub członka prezydium rady narodowej.

2. Wniosek o udzielenie asysty powinien być zgłoszony w formie pisemnej. W przypadkach niecierpiących zwłoki wniosek może być zgłoszony także ustnie lub telefonicznie. Komendant jednostki Milicji Obywatelskiej może jednak zażądać wydania wniosku na piśmie. Żądanie to nie wstrzymuje obowiązku udzielenia asysty.

§ 3. 1. Funkcjonariusz Milicji Obywatelskiej delegowany do udzielenia asysty powinien ustalić, czy organ, któremu asysta ma być udzielona, uprawniony jest do przeprowadzenia egzekucji, i w tym celu może żądać okazania właściwego zaświadczenia lub legitymacji służbowej.

2. Funkcjonariusz delegowany do udzielenia asysty nie jest uprawniony do badania, czy egzekucja jest zasadna i celowa, ani też do dokonywania jakichkolwiek czynności wykraczających poza zakres asysty.

§ 4. 1. Asysta polega na towarzyszeniu organowi egzekucyjnemu i zapewnieniu mu osobistego bezpieczeństwa oraz